

[Gideon.]

Imidlertid er man altså i øjeblikket helt oppe ved grænsen for det udlån, der kan finde sted.

Dertil kommer, at man praktisk talt ikke i det sidste halve år har kunnet give yderligere lånetilsagn, og det har, efter hvad jeg har fået oplyst, bevirket, at der nu i fiskeribanken ligger låneansøgninger til et samlet beløb af henved 3 mill. kr., som man hidtil ikke har kunnet imødekomme.

Når der nu stilles forslag om en forhøjelse af det maksimale udlån, skyldes det, efter hvad jeg har forstået, i og for sig ikke, at antallet af låneandragender er blevet forøget, men det er begrundet i den stedfundne prisstigning og deri, at der kræves stadig større og dyrere både til det søgænde fiskeri; derfor har de lån, der ydes, måttet sættes betydeligt i vejret. Når man endvidere husker, at de gamle grænser er fastsat i 1933, må man indrømme, at det i virkeligheden er en beskeden forhøjelse, der her er tale om.

Samtidig er der grund til at nævne, at det her drejer sig om lån, som tilbagebetales over en kortere årrække, og at låntagerne — det må der også lægges mærke til — i virkeligheden betaler markedsrenten af de lån, der stilles til rådighed. Det tjener erhvervet til ære, at der i den tid, hvor denne udlånsvirksomhed har været drevet gennem fiskeribanken, praktisk talt ikke har været noget tab igennem den.

Der er ingen tvivl om, at denne udlånsvirksomhed har haft en meget væsentlig andel i den udvikling, som fiskerierhvervet har gennemløbet, og som jeg skildrede for lidt siden, og da denne udlånsvirksomhed, efter hvad der nu er oplyst for os, bliver praktiseret på en sådan måde, at den ikke bærer ved til inflationens ulmende ild, idet der ikke udlånes flere midler, end der på anden måde lægges beslag på, kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til gennemførelse.

Jeg mener imidlertid, at vi må se også på dette lovforslag under en forhåbentlig kort udvalgsbehandling, for at vi kan få nærmere redegjort for fiskeribankens administration af udlånsvirksomheden, således som den har udviklet sig efter gennemførelsen af ændringerne i 1941; af lovforslaget

får man nemlig ikke mange oplysninger herom eller om de retningslinier, hvorefter administrationen foregår.

Jeg kan som sagt tilsige mit partis villige behandling af dette lovforslag.

Baagø-Hansen: Må jeg først gøre opmærksom på, at mit parti har valgt mig til ordfører angående lovforslaget om støtte til nybygning af fiskerfartøjer, medens det ærede medlem hr. Thestrup er ordfører med hensyn til lovforslaget om fiskeribankens udlån.

Må jeg dernæst sige, at der må da foreligge en trykfejl, når der i det førstnævnte af disse lovforslag i den foreslåede ændring til § 1 står:

„i hvert af finansårene 1954—55“;
det skal formentlig være: 1955—56 og 1956—57.

Selvom det af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der til ministeriet er indgået låneansøgninger til et samlet beløb, som langt overstiger den ene million, der årlig er til rådighed til formålet i de kommende to finansår i henhold til den lov, vi vedtog den 31. marts sidste år, og selvom der også i mit parti er megen forståelse for fiskerierhvervets betydning, ikke mindst når vi tænker på den eksport, som erhvervet præsterer, har vi i det konservative folkeparti ikke ment at kunne give vor tilslutning til det foreliggende lovforslag, sådan som landets økonomiske forhold tegner sig for øjeblikket. Vi mener, at det tidspunkt nu er inde, da vi i folketinget ikke bør medvirke til yderligere pengeudpumpning, og at øget långivning fra statens side ikke bør finde sted, før forholdene har bedret sig og vi har fået hold på den voksende inflation. Vi vil derfor fra vor side foreslå, at gennemførelsen af lovforslaget om øgede midler til udlån til fiskerierhvervet til nybygning af fiskerfartøjer m. v. udsættes et års tid. Vi har den tro, at fiskerne ved nærmere eftertanke vil forstå denne holdning og vil kunne indse, at denne stillingtagen fra vor side, sådan som sagerne står, i virkeligheden også vil tjene dem selv bedst. Vi skal imidlertid ikke modsætte os, at sagen bliver underkastet en udvalgsbehandling, som det nu er foreslået; den vil vi naturligvis deltage i.